

19.05.2020r. wtorek Temat dnia: „Jakie emocje przeżywają przedszkolaki”

2. „Przedszkolne emocje” – **praca z KP4.20b**, rozpoznawanie emocji innych na podstawie opowieści i ilustracji, dostrzeganie związków przyczynowo– skutkowych. R. opowiada historyjkę na podstawie ilustracji z KP4.20b, w każdym przypadku wypowiada zdanie: Wtedy czuła.... Zadaniem dzieci jest dokończenie zdania nazwą emocji. Następnie dzieci dopasowują buźki z emocjami do rysunków.

3. **Zły humorek** – wysłuchanie wiersza **Doroty Gellner**, swobodne wypowiedzi dzieci.

Jestem dzisiaj zła jak osa!

Gniew mam w oczach i we włosach!

Gniew wyłazi mi uszami

I rozmawiać nie chcę z wami!

A dlaczego?

Nie wiem sama.

Nie wie tata, nie wie mama...

Tupię nogą, drzwiami trzaskam.

I pod włos kocura głaskam.

Jak tupnęłam lewą nogą,

Nadepnęłam psu na ogon.

Nawet go nie przeprosiłam,

Taka zła okropnie byłam.

Mysz wyjrzała z mysiej nory:

– co to znowu za humory?

Zawołałam: – Moja sprawa!

Jesteś chyba zbyt ciekawa.

Potrąciłam stół i krzesło,

Co mam zrobić, by mi przeszło?!

Wyszłam z domu na podwórze,

Wpakowałam się w kałużę.

Widać, że mi gniew nie służy,

Skoro wpadłam do kałuży.

Siedzę w błocie, patrzę wkoło,

Wcale nie jest mi wesoło...

Nagle co to?

Ktoś przystaje.

Patrzcie! Rękę mi podaje!

To ktoś mały, tam ktoś duży –

Wyciągają mnie z kałuży.

Przyszedł pies i siadł koło mnie,

Kocur się przytulił do mnie,

Mysz podała mi chusteczkę:

– pobrudziłaś się troszeczkę!

Widzę, że się pobrudziłam,

Ale za to gniew zgubiłam.

Pewnie w błocie gdzieś został.

Nie będę jej szukała!

Po przeczytaniu wiersza R. zadaje dzieciom pytania: Co czuła dziewczynka? Z jakiego powodu czuła gniew? Jak się zachowywała? Co znaczy być złym, a co złościć się / być zezłoszczonym? Czy to oznacza to samo?

4. „Moje emocje” – rozpoznawanie własnych emocji i podawanie ich nazw. R. czyta dzieciom zdania opisujące różne zdarzenia. Dzieci mówią, jakie emocje poczułyby w takiej sytuacji. (R. podkreśla, że chodzi o ich emocje i że każdy ma prawo czuć coś innego, nie ma jednej dobrej odpowiedzi). Dzieci wybierają emocje, ustawiając się w danym miejscu. R. wcześniej rozkłada w różnych miejscach emotikony pokazujące emocje (radość, strach, gniew, smutek, zdziwienie, wstyd).

SZCZĘŚLIWY

ZAWSTYDZONY

SMUTNY

ZAKOCHANY

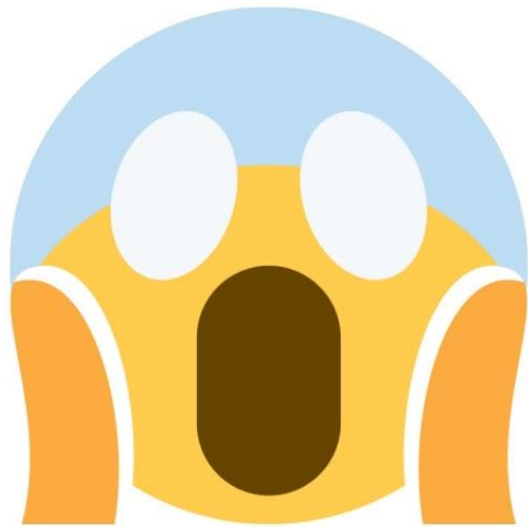
ZASKOCZONY

ROZBAWIONY

ZŁY

PRZESTRASZONY

Przykładowe zdania:

1. Ktoś zepsuł moją zabawkę.
2. Mama mnie pochwaliła.
3. Idę do dentysty.
4. Biegnie do mnie duży pies.
5. Mam dziś urodziny.
6. Przyjechała ciocia, której dawno nie widziałem / widziałam.
7. Pierwszy raz jadę na wycieczkę bez rodziców.
8. Wylał mi się sok.
9. Dostałem / dostałam prezent od kolegi bez okazji.
10. Występuję na przedstawieniu z okazji Dnia Matki.
11. Jestem na placu zabaw, gdzie jest mnóstwo dzieci, których nie znam.

5. „Chmurka” – praca plastyczna techniką kolażu. Dzieci rysują swoją małą postać na dole strony oraz dwie chmurki – w jednej rysują i wklejają rzeczy / sytuacje, które sprawiają że są radosne, a w drugiej te, które wywołują w nich smutek.

6. Praca z KP4.20a – doskonalenie umiejętności nazywania uczuć, rozwój zdolności grafomotorycznych i kreatywności, budowanie wypowiedzi.

Proponujemy zestaw ćwiczeń gimnastycznych, można ćwiczyć z rodzeństwem:

1. **„Moje odczucia”** – R. rozdaje dzieciom szarfy w trzech kolorach (czerwony – złość, niebieski – smutek, żółty – radość). Gdy słychać muzykę (dowolny utwór), dzieci poruszają się na czworakach. Gdy muzyka milknie, zadaniem dzieci jest połączyć się w koła na podstawie koloru szarf. Dzieci z poszczególnych kół gestem i ruchem pokazują uczucie, które symbolizuje kolor ich szarf. Gdy R. znów włączy muzykę, dzieci się rozbiegają.

2. **„Figurki”** – dzieci biegają w rytm dowolnej muzyki. Gdy muzyka zostanie zatrzymana, R. mówi: *Figurki, figurki zamieńcie się w...* – tutaj pada nazwa przedmiotu, zwierzęcia lub rośliny. R. liczy głośno do trzech i dzieci muszą zastygnąć bez ruchu w pozie wymienionej postaci. Najładniejsza i co ważne nieruchoma figurka staje przy prowadzącym. Teraz dziecko, które wygrało pierwszą rundę, może poprowadzić dalszą część zabawy.

3. **„Woreczki uczuć”** – R. przygotowuje tor z dwóch skakanek. Dzieci otrzymują woreczki gimnastyczne, które układają w różnych pozycjach i próbują przejść cały tor tak, by woreczek nie upadł. Najpierw wyobrażają sobie coś smutnego i powoli idą z woreczkami na głowie. Następnie wkładają woreczki między kolana, wyobrażają sobie coś przyjemnego, radosnego i skaczą w taki sposób, by woreczek nie wypadł. Na koniec wyobrażają sobie coś strasznego i idą w podporze tyłem z woreczkiem na brzuchu.

4. **„Kraina radości”** – dzieci słuchają muzyki i wykonują masaż na plecach siostry / brata, rysując spirale, figury geometryczne i inne kształty jednym palcem, kilkoma palcami albo całą dłonią. Następnie dzieci w parach siedzą po turecku naprzeciw siebie i wymyślają wspólny taniec dłoni do utworu, porozumiewając się ze sobą bez słów. Po skończeniu prezentują układ pozostałym parom. Można nagrodzić brawami najciekawszą choreografię.

5. „**Koszyk emocji**” – R. układa koszyki na obwodzie koła, w każdym koszyku umieszcza piłki innego koloru. Dzieci ustawiają się kolejno jedno za drugim, pierwsze bierze piłkę z jednego koszyka, toczy ją nogą do kolejnego, zamienia na inny kolor itd. Następne dziecko startuje, gdy poprzednie jest przy drugim koszyku, aby zachować płynność ćwiczących.

Pozdrawiam Agnieszka Burnat

Kontakt: agnieszkazimon@wp.pl